

Bjornstjerne Bjornson

Người cha

NOBEL 1903

Nhân vật chính của câu chuyện này là Thord Oererass, người đàn ông giàu có và có thế lực nhất trong xứ đạo. Một hôm, ông ta xuất hiện trong phòng cha xứ, dáng người cao, điệu bộ trang nghiêm.

- Vợ con vừa đẻ con trai - ông ta nói. - Con muốn làm lễ rửa tội cho nó.

- Ông đặt tên cháu là gì?

- Rinn. Theo tên của cha con.

- Thế còn người đỡ đầu?

Tên cha mẹ đỡ đầu của đứa bé được đọc lên và đó đích thực là những con người đáng quý nhất trong số bạn bè thân thích của Thord quanh xứ đạo.

- Còn gì nữa không? - Cha xứ ngược lên hỏi.

Người nông dân do dự một chút, cuối cùng, ông ta nói:

- Con muốn tổ chức lễ rửa tội riêng cho một mình thằng bé.

- Nhưng vào ngày thường đấy chứ?

- Thứ bảy tới, vào lúc 12 giờ trưa.

- Còn gì nữa không?-Cha xứ hỏi.

- Chỉ có vậy thôi, thưa cha-Người nông dân sửa lại mũ, định đi ra.

Bây giờ cha xứ mới nhồm dậy:

- Dù vậy, vẫn còn một điều nữa-Cha xứ tiến về phía Thord, cầm tay và nhìn vào mắt ông ta, nói một cách trang trọng: -Ơn chúa, thằng bé có thể sẽ là phúc lành đối với ông!

Mười sáu năm sau Thord lại đến gặp cha xứ.

- Thật kỳ lạ, năm tháng chẳng có tác động gì tới ông!-Cha xứ nói, bởi ông nhận thấy Thord chẳng thay đổi chút nào.

- Đó là vì con không có điều gì phiền muộn-Thord đáp.

Nghe vậy, cha xứ không nói gì, nhưng một lát sau ông nói:

- Tối nay ông có điều gì vui thế?

- Tối nay con đến phiên cha về lễ biên tín ngày mai cho thằng bé.

- Cậu bé sáng dạ lắm.

- Con sẽ chưa trả tiền nếu chưa được biết số thứ tự của thằng bé tại nhà thờ ngày mai.

- Cậu ta sẽ là số một.

- Vậy là con đã nghe. Đây là mười đô-la, thưa cha.

- Ông có cần tôi giúp gì nữa không?-Cha xứ hỏi, mắt vẫn nhìn Thord không rời.

- Chỉ có vậy thôi, thưa cha.

Thord đi ra.

Thêm tám năm nữa trôi qua. Một hôm, cha xứ nghe thấy ngoài cửa những tiếng ồn ào của một toán người đang tiến lại gần. Thord dẫn đầu, bước vào trước tiên.

Cha xứ ngẩng lên và nhận ngay ra ông ta.

- Tối nay ông mang theo tùy tùng đầy đủ quá, ông Thord ạ-Cha xứ nói.

- Con đến để yêu cầu đăng bố cáo về đám cưới thẳng bé nhà con. Nó sắp lấy cô Karen Storliden, con gái ông Gudmund, người đang đứng cạnh con đây.

- Thế ư? Đó là một cô gái giàu nhất trong xứ đạo.

- Mọi người đều nói vậy-Người nông dân nói và đưa một tay hất mái tóc ra phía sau.

Cha xứ ngồi yên một lúc, dường như suy nghĩ rất lung, sau đó ghi tên vào sổ, không bình luận gì thêm. Mấy người đàn ông đó ký tên bên dưới. Thord đặt ba đô-la lên bàn.

- Tôi chỉ lấy một đô-la thôi-Cha xứ nói.

- Con rất biết, nhưng con chỉ có một mình thẳng bé. Vì thế, con muốn hào phóng với công chuyện của nó.

Cha xứ nhận tiền.

- Đây là lần thứ ba ông đến vì chuyện con trai, ông Thord ạ.

- Nhưng bây giờ con sắp lo xong cho nó rồi-Thord nói và vừa gấp quyển sách bỏ túi vừa chào tạm biệt, đi ra.

Toán người chậm rãi ra theo.

Hai tuần lễ sau, một ngày ẩm áp và lặng gió, hai cha con Thord chèo thuyền ngang qua hồ, đến nhà cô Storliden để sửa soạn cho đám cưới.

- Tấm ván này không được chắc chắn-Anh con trai nói và đứng lên để chỉnh cho ngay ngắn chiếc ghế đang ngồi.

Đúng lúc đó, tấm ván dưới chân anh ta bị trượt. Anh ta thét lên một tiếng, hai tay chơi với rồi ngã nhào xuống nước...

- Bám vào mái chèo-Thord kêu lên và vội vã chèo thuyền về phía con.

Trong khi đó, người con trai đã lật ngửa, cố nhìn cha thật lâu rồi chìm ngấm.

Thord không thể tin ngay vào điều vừa xảy ra. Ông ghìm con thuyền bất động hồi lâu, mắt nhìn trừng trừng vào chỗ đứa con vừa biến mất, như thể anh ta chắc chắn sẽ lại nổi lên mặt nước. Tấm nước lác đác xuất hiện, nổi tiếp nhau, cuối cùng một chiếc bong bóng lớn nổi lên, vỡ tung. Sau đó mặt hồ trở lại phẳng lặng và trong sáng như gương.

Ba ngày đêm liền người ta thấy Thord chèo thuyền quần đảo trên hồ để tìm xác con, không ăn không ngủ. Mãi rạng sáng ngày thứ ba ông ta mới tìm thấy. Thord bế con trên tay, đi qua đồi, về đến tận vườn nhà.

Có lẽ phải đến một năm trôi qua kể từ ngày hôm đó. Một buổi tối mùa thu, cha xứ lại nghe ngoài hành lang có ai đó đang thận trọng rờ tìm chốt cửa. Cha xứ mở cửa, một người đàn ông cao, gầy, lưng còng, tóc bạc bước vào. Nhìn kỹ hồi lâu cha xứ mới nhận ra ông ta. Đó chính là Thord.

- Ông dạo này chơi muộn thế!-Cha xứ nói rồi đứng lặng trước mặt ông ta.

- Ồ, à vâng, đã muộn-Thord nói và ngồi xuống.

Cha xứ cũng ngồi xuống ghế, chờ đợi. Tiếp theo là một bầu im lặng

kéo dài. Cuối cùng Thord nói:

- Con có một chút quà cho những người nghèo. Con muốn nó được coi như là di sản của thằng nhỏ nhà con.

Ông ta đứng dậy, đặt gói tiền lên bàn rồi lại ngồi xuống ghế. Cha xứ đếm gói tiền.

- Nhiều quá! - Cha xứ nói.

- Đó là một nửa giá trị khu vườn. Con vừa bán hôm nay.

Cha xứ ngồi yên lặng hồi lâu. Mãi sau ông mới hỏi bằng một giọng trù mẫn.

- Ông dự định làm gì bây giờ, ông Thord?

- Một điều gì đó tốt đẹp hơn.

Họ ngồi đó thêm một lúc nữa. Thord cúi mặt, còn cha xứ nhìn ông ta không rời mắt. Sau cùng, cha xứ cất tiếng dịu dàng và chậm rãi:

- Tôi nghĩ, cuối cùng cậu con trai đã mang phúc lành thực thụ đến cho ông.

- Vâng, chính con cũng nghĩ như vậy - Thord đáp và ngược nhìn lên.

Hai giọt nước mắt to tướng từ từ lăn trên hai gò má.

Truyện ngắn của Bjornstjerne Bjornson (NOBEL 1903)

Đánh máy: Sao Bang

Nguồn: Báo Quân đội nhân dân

Được bạn: Ct.Ly đưa lên

vào ngày: 7 tháng 7 năm 2006